

6. Лігоненко Л.О. Антикризове управління підприємством: підручник / Л.О. Лігоненко - К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2005. — 824 с.
7. Лігоненко Л.О. Управління дебіторською заборгованістю підприємства: навчальний посібник / Л.О. Лігоненко, Н.М. Новікова. - К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2005. - 275 с.
8. Хотинська Г.І. Аналіз господарської діяльності підприємств / Г.І. Хотинська. - М.: Справа та сервіс, 2007. – 240 с.
9. Юкаева В.С. Управлінські рішення: навчальний посібник / В.С. Юкаева. - М.: ОПВ, 2005. – 220 с.

ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ НАПРЯМКІВ РОЗВИТКУ АУТСОРСИНГУ ДЛЯ ОПЕРАТОРІВ МОБІЛЬНОГО ЗВ'ЯЗКУ В УКРАЇНІ

*Верескун О.С. , менеджер проектів та програм, ТОВ «Нокія Нетворкс»,
м. Київ, Україна*

Останнім часом в сфері телекомунікації набуває широкого розвитку ринок аутсорсингових послуг. В той же час окремі оператори галузі зв'язку досить неохоче залучають компанії, що надають такі послуги. Як показує практика, зовнішній виконавець може підвищити ефективність послуг, що надаються, та знизити витрати. Оскільки ринок телекомунікаційних послуг на території України наближається до порогу насичення, завданням операторів є не залучення нових, а утримання вже існуючих абонентів. Для забезпечення вищесказаного необхідне впровадження заходів щодо надання нових привабливих пропозицій.

Аутсорсинг являє собою часткову або повну передачу робіт з експлуатації мережі стороннім організаціям, постачальникам послуг. Постачальник послуг бере на себе не тільки відповідальність за оптимізацію вже сформованого середовища, включаючи людей, процеси й технологію, але в коло його обов'язків також входить повний комплекс заходів щодо підтримки, обслуговування і розвитку телекомунікаційної інфраструктури замовника. При вирішенні всього комплексу завдань компанія-постачальник аутсорсингових послуг самостійно реалізує проекти й залучає субпідрядників.

Проведений аналіз економічних показників дає нам можливість стверджувати, що економічна й політична ситуація в країні, яка склалася останнім часом, змушує багато компаній впроваджувати аутсорсинг для подолання економічної кризи. Можемо також стверджувати, що найближчим часом українські компанії окрім послуг аутсорсингу змушені будуть вдаватися до послуг офшорного (Offshore Outsourcing) і ніаршорінгового (Nearshoring) аутсорсингу.

Останнім часом найбільші оператори мобільного ринку України такі, як ТОВ «МТС», ТОВ «Київстар», ТОВ «Астеліт» вирішили вдатися до аутсорсингу. Практика свідчить, що оператори мобільного зв'язку використали практику

часткового аутсорсингу й передали зовнішнім компаніям такі напрямки як технічна підтримка, ІТ-супровід, бухгалтерські послуги, логістика й автотранспорт, але поступово стали залучати та переводити на аутсорсинг і основні напрямки своєї діяльності.

Статистичні дані та їх аналіз як в Україні, так і в усьому світі свідчить про те, що впровадження аутсорсингу дає можливість керівникам компанії сконцентрувати свою увагу на вирішенні завдань основного бізнесу, тобто на роботі з абонентами, а також на розробці інноваційних програм і додатків. Не менш важливим фактом також можна вважати те, що оператори вдаються до аутсорсингу, укладаючи контракти з найбільшими світовими постачальниками устаткування й сервісів. Такі компанії мають кваліфікацію високого рівня в певних сферах, орієнтуються на світову практику й мають доступ до високоякісних ресурсів, чого не завжди можуть досягти порівняно невеликі оператори.

Слід зазначити, що у випадку, якщо оператор відмовляється від володіння деякими активами, покладаючись на сторонню компанію, це приносить вигоду за рахунок перетворення капітальних витрат (включаючи амортизацію) в операційні витрати. У випадку аутсорсингу оператор має можливість прогнозувати більшу частину OPEX (Operating expenses – виробничі витрати) на кілька років уперед.

Основним завданням керівника є досягнення ефективності бізнесу, тобто зробити його таким, що приносить максимальний прибуток при оптимальному рівні витрат. Аутсорсинг, або передача непрофільних для організації функцій аутсорсинговій компанії, дозволяє вивільнити значну кількість матеріальних і людських ресурсів для концентрації на своїй безпосередній діяльності й побудові стійкої конкурентної переваги. І, якщо навіть на сьогодні, в умовах нестабільної економіки, аутсорсинг набуває розвитку, доречно зробити висновок, що в майбутньому він стане невід'ємною частиною фінансово-господарської діяльності економічних суб'єктів.

Практики використання сторонніх ресурсів у діяльності компаній, тобто передачі підприємствами непрофільних фрагментів виробничого процесу на сторону останнім часом все частіше можна розмежувати на аутсорсинг й офшоринг. Якщо аутсорсинг (Outsourcing) полягає в заміні власного виробництва окремих компонентів продукту їхньою купівлею в інших виробників, то офшоринг (Offshoring) полягає в їх обслуговуванні та виготовленні власними відділеннями виробничих підприємств за межами країни. Тобто офшоринг, виходячи за межі аутсорсинга, припускає вихід національних виробників за рубіж, що часом прирівнюється західними фахівцями до витоку промислового капіталу.

Таким чином, можемо зробити висновок, що офшоринг має на увазі переміщення силами компанії бізнес-процесів з однієї країни в іншу. Тобто офшоринг являє собою часткове розміщення своєї виробничої діяльності закордоном. Перебазування здійснюється на внутрішньофірмовій основі шляхом перекладу частини діяльності материнської компанії в закордонні філії.

Поряд з цим доречно розглянути поняття офшорного аутсорсингу (Offshore Outsourcing).

Офшорний аутсорсинг – одна з форм аутсорсингу, що припускає передачу некритичних для бізнесу процесів компаніям, які перебувають у географічному віддаленні. Іншими словами це взаємовигідне співробітництво з іншими компаніями з фізичним розташуванням цих компаній у країнах з меншими податковими зобов'язаннями й більш низькою заробітною платою.

Проведені дослідження дають можливість стверджувати, що офшорний аутсорсинг має свою частку ризиків, таких як: відсутність особистої комунікації, неоднозначність у вимогах, відсутність повної інформації, брак спілкування та ризик крадіжки даних.

З огляду на всі позитивні й негативні сторони аутсорсингу та зокрема офшорного аутсорсингу, багато західних компаній стали використовувати послуги ніаршорінгового аутсорсингу. Це досить новий вид діяльності підприємства, що набуває свого розвитку в країнах Західної Європи та Америки і, можливо, найближчим часом почне використовуватися в Україні.

Таким чином, ніаршорінг (Nearshoring) – це одна з форм аутсорсингу, яку слід розглядати як бізнес-процес, що виконується аутсорсинговими партнерами, які забезпечують більш дешеві послуги. Головною розбіжністю між офшорним аутсорсингом і ніаршорінговим аутсорсингом є те, що аутсорсинговий партнер при ніаршорінговому аутсорсингу розташований географічно ближче, ніж аутсорсинговий партнер при офшорному аутсорсингу.

Сьогодні багато компаній вдаються до послуг ніаршорінгового аутсорсингу у зв'язку з тим, що ніаршорінг пропонує більш високий рівень захисту й сталості, що спричиняє зменшення обсягу витрат. Ці причини зробили ніаршорінг альтернативою офшорного аутсорсингу.

Високий рівень охоплення мобільним зв'язком, а також впровадження на території України технологій 3G, створює основу для подальшого органічного росту шляхом введення нових високорентабельних послуг, таких як мобільне телебачення, доступ в Інтернет, доставка контенту та ін. Все це є неможливим без скорочення частки витрат з неосновних видів діяльності. Тому можемо стверджувати, що розвиток аутсорсингу на території України вже розпочався і буде розвиватися в майбутньому. Який з видів аутсорсингу – аутсорсинг, офшорний аутсорсинг, ніаршорінговий аутсорсинг буде використаний українськими операторами зв'язку – покаже практика найближчих років.

Список літератури:

1. Полякова В.В. Мировая экономика и международный бизнес / В.В. Полякова, Р.К. Щенина. - Москва, 2008. – 688 с.

2. Гапоненко А.Л. Стратегическое управление / А.Л. Гапоненко, А.П. Панкрухин. - Москва, 2004. - 472 с.
3. Пешкова Т. Аутсорсинг / Т. Пешкова, Н. Коник, С. Рытик. - Москва, 2006 – 160 с.
4. Основы экономики телекоммуникаций (связи): учебник для вузов / М.А. Горелик, Е.А. Полякова Голубицкая, Т.А. Кузовкова и др.; под ред. М.А. Горелик и Е.А. Голубицкой / - М.: Радио и связь, - 1997. - 224с.
5. Готтшальк П. ИТ-аутсорсинг / Петер Готтшальк, Ханс Солли-Сетер. - Москва, 2007. - 394 с.
6. Брайан Хейвуд Дж. Аутсорсинг. В поисках конкурентных преимуществ / Дж. Брайан Хейвуд: пер. с англ.- М.: Изд. дом «Вильямс», 2004. - 176 с.

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

*Єрохондіна Т.О., к.т.н., доц., доцент кафедри менеджменту виробничої сфери,
Шемель О.В., студент,
Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»,
м. Дніпропетровськ, Україна*

Ефективний розвиток національної економіки вирішальним чином залежить від масштабів впровадження новітньої техніки та технологій. Підвищення активності інноваційної діяльності вітчизняних підприємств є однією з головних передумов стабільності та сталого розвитку економіки. Але водночас суб'єкти господарювання в умовах невизначеності стикаються з такою серйозною перешкодою як хронічний дефіцит інвестиційних ресурсів. Вивчення світового та вітчизняного досвіду переконливо свідчить, що вирішення проблем інвестиційного забезпечення інноваційної діяльності підприємств полягає у першу чергу в обґрунтуванні теоретико-методичних підходів для збільшення обсягів притоку інвестицій. В ринковому середовищі, яке постійно змінюється, інноваційна діяльність підприємства буде здійснюватися успішно лише за умови збільшення обсягів ресурсів і їх ефективного використання.

Метою є дослідження сучасного стану інноваційного розвитку промислових підприємств України та визначення напрямів підвищення їх інноваційної активності.

Питанням розвитку інноваційної політики та інноваційним процесам на виробництві промислових підприємств приділено значну увагу у працях таких вітчизняних вчених, як О. Алейнікова, Ж. Говоруха, І. Зятковський, Г. Кульнева, С. Ковальчук, Л. Федулова, Є. Лазарева, Ю. Шипуліна та інших. Однак постійні зміни інноваційної активності промислових підприємств України, спричинені фінансово-економічними кризами початку ХХІ ст., вимагають подальших досліджень у цьому напрямі.